

Rasekompendium

Hvit Gjeterhund - Berger Blanc Suisse

FCI rasenr.347

utarbeidet av
Hvit Gjeterhund Klubb, Norge. 1.10.2013
Godkjent av NKK's Standardkomité Desember 2013

Opprinnelse

Blant hundene som betraktes som **opphavet** til den tyske schäferhunden forekom det individ med hvit pels. En av disse var "Greif", som ble stilt ut i Hannover 1882. Han var bestefar til den legendariske hannhunden "Hektor Linksrhein" også kalt "Horand von Grafrath", som siden har blitt betraktet som schäferhundens stamfar. "Horand" var bærer av genet for hvit pels. I 1933 ble den hvite fargen hos schäferhund forbudt, og de hvite individene forsvant stort sett fra Europa, men ble avlet videre på i blant annet Canada og USA. I begynnelsen av 1970-tallet ble de første hundene importert til Sveits og den amerikanske hannhunden "Lobo", født 5.mars 1966, kan betraktes som rasens stamfar i Sveits. Med Lobos avkom og flere importere fra Canada og USA økte rasen sakte men sikkert i antall. Det er nå bedrevet avl i flere generasjoner og det finnes et stort antall hvite gjeterhunder over hele Europa. Kennelklubben i Sveits godkjente rasen i 1991, søkte etterhvert til FCI om å godkjenne Hvit Gjeterhund som selvstendig rase og i 2003 ble søknaden foreløpig godkjent. Siden Sveits var det landet som sendte inn søknaden, blir de da betraktet som rasens hjemland. Veien frem til godkjennelse har ikke vært lett, da det i rasestandarden er tatt bort all tilknytning til den tyske schæferen. Dette betyr at bortimot 100 års rasehistorie er strøket ut og rasens offisielle navn er Berger Blanc Suisse. Rasens endelige godkjenning gjennom FCI ble foretatt 2011.

Gemytt og forskjellen mellom Hvit Gjeterhund og tysk Schäferhund

Det er ikke bare fargen som skiller disse to rasene. For både tysk schäferhund og hvit gjeterhund snakkes det, i ulike ordlag, om oppførsel/karakter som gode nerver, oppmerksomhet og vaksomhet. Om den hvite gjeteren står det at den ikke skal være engstelig eller aggressiv. Den tyske schæferens rasestandard sier at de skal besitte mot, kamplyst og hardhet. Den canadiske og amerikanske avlen på Hvit Gjeterhund rettet seg ikke i like stor grad mot å videreutvikle/vedlikeholde brukshunden som avlen på den tyske schæferhunden. Dette er likevel en rase som har behov for mye fysisk og mental stimuli. Uten dette kan hundene være svært oppfinnsomme på egen hånd. Dette er også en hund som snakker mye, både med eieren, andre kjæledyr man måtte ha i huset og naboen. Dersom du vil ha en stille og avslappet sofahund er dette sannsynligvis ikke rasen for deg. Disse hundene trives best dersom de blir aktivisert.

Den hvite gjeterhunden skal være "livlig, men ikke nervøs, oppmerksom og vaksom" og står nærmere sitt opphav som gjeterhund enn den moderne tyske schæferen. De skal kunne samarbeide med mennesker og bemerker seg med stor førbarhet, dressebarhet og kontaktbarhet. Samtidig vil denne type hund ha en viss grad av sensibilitet og livlighet. Om disse egenskapene ikke balanseres

med en tilstrekkelig selvtillit så kan resultatet bli utrygge og redde hunder. Den hvite gjeterhunden skal være temperamentsfull, men ikke nervøs. Mot mennesker som den kjenner skal den være vennlig, tillitsfull, trofast og balansert, mens mot fremmede kan den være nøytral, men aldri aggressiv. Den kan opptre noe tilbakeholden overfor nye ting, men blir fort nysgjerrig.

En tysk informasjonsbrosjyre skriver at den hvite gjeterhunden kjennetegnes av et åpent sinnelag, er uredd og har god selvtillit. Dens hengivenhet ovenfor eier, kombinert med en nesten rørende overbærenhet for barn gjør den til en ideell familiehund, hvor det å være akseptert i familien er dens høyeste ønske.

Utseende

Genet som sørger for den helt hvite fargen, er fra begynnelsen av en naturlig del av schæferens arvemateriale, som har blitt fremtredende i den hvite gjeterhunden. Rasen har ikke blitt krysset med andre raser for å få fram den hvite pelsen, og selv om man skulle tro det er disse hundene faktisk ikke albinoer. De skal ha mørk hud, mørk snute og være mørke rundt øynene. "Vinternese" er lov, men andre varianter regnes som diskvalifiserende feil.

Den hvite gjeterhunden skal være rektangulært bygget og ha **mellomgrov** benbygning. Kroppen skal være kraftig, muskuløs og mellomlang, og gi et elegant inntrykk med harmoniske, flytende linjer.

Pelsen skal bestå av mellomlangt eller langt, tykt dekkhår som skal ligge tett inntil kroppen (Stock- og Langstockhaar). Det skal være rikelig med underull. Lett bølgete pels er tillatt. Vanlig mankehøyde for hannhund er mellom 58 – 66 cm, vekten skal ligge mellom 30 – 40 kg. Tisper har som regel mankehøyde mellom 53 – 61 cm, og veier mellom 25 – 35 kg.

Eksteriørmessig er det hovedsakelig den hvite fargen, samt rygglinjen og krysset som skiller den fra schæferen.

I den hvite gjeterhundens rasestandard står følgende: **Rygg: Rett og jevn, sterk muskulatur. Kryss: Langt, middels bredt. Mykt avrundet mot haleansatsen.**

I den tyske Schæferens rasestandard står: Overlinje: Fra halsen og over den velutviklede manken og bakover i en myk linje lett hellende i forhold til horisontalen. Kryss: Langt og lett avfallende (ca. 23° til horisontalen) og går uten avbrekk over til haleansatsen.

Rasen, Hvit Gjeterhund, ble registrert i Norge 21. august 2000.

Rasebeskrivelse for Hvit Gjeterhund, NKK dato 21.02.2012

Opprinnelsesland: Sveits

Bruksområde: Selskaps- og familiehund

Kort historikk: Den amerikanske hannhunden Lobo, født 5.mars 1966, regnes som den første avlshund av rasen i Sveits. Avkom etter denne hannhunden registrert i den sveitsiske kennelklubbens register (LOS) og andre senere importere fra USA ble gradvis flere, og idag finnes et stort antall Hvite Gjeterhunder renavlet over flere generasjoner spredt over hele Europa.

Helhetsinntrykk: Kraftig, muskuløs, middels stor. Stående ører. Kort eller lang pels, alltid med underull. Rektangulær, middels grov benstamme. Inntrykket er elegant med harmoniske linjer.

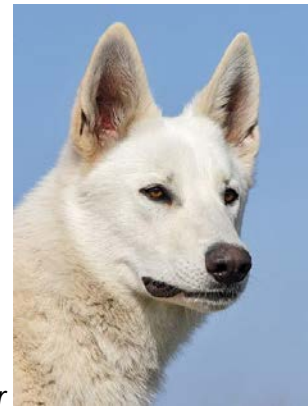
Viktige proporsjoner: Middels rektangulær. Mankehøyde: Kroppslengde 10:12 (målt fra skulderleddet til sittebensknuten) Snutepartiet litt lengre enn skallelengden.

Utmerket type, korthårs

Adferd/Temperament: Livlig og balansert, liker å være i aktivitet. Oppmerksom med god læreevne. Vennlig og omtenksum, sosial, sterkt knyttet til sin eier. Aldri redd eller aggressiv uten provokasjon. En glad og lettlært brukshund som kan læres det meste. Dens sosiale karakter gjør at den kan tilpasse seg de fleste situasjoner.

Hode: Kraftig, tørt og velskåret, i proporsjon til kroppen. Kileformet sett ovenfra og fra siden. Panne og neserygg parallelle.

Hannhund – langhår vs korthår

Skalle: Lett velvet, antydning til midtfure.

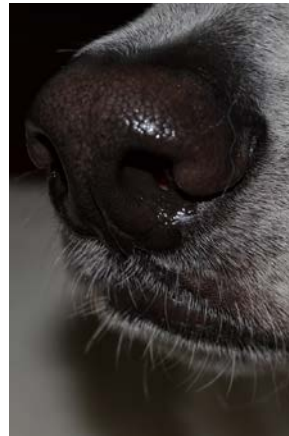
Stopp: Lett markert, men tydelig.

Utmerkete hodeproporsjoner (unghund)

Ansiktsregion:

Nesebrusk: Middels stor, sort ønskelig, men s.k. vinternese tolereres.

Såkalt vinternese. Fargen av nesa kan variere etter årstid, men også ved hormonforandringer hos tisper – før, under, etter løpetid, drektigheten, valpinga med mer.

perfekt pigmentert nesebrusk

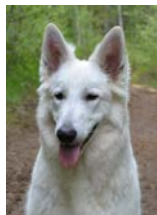
Snuteparti: Kraftig og middels langt i forhold til skallen. Snutepartiets over- og underlinje rette og lett avsmalnende mot nesebrusken.

Lepper: Tørre, stramme, så mørke som mulig.

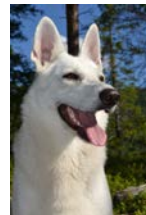
Kjever/tenner: Kraftig, komplett saksebitt. Tennene plassert loddrett i kjeven.

Øyne: Middels store, mandelformede, lett skråstilte. Brune eller mørk brune, stramme øyelokksrender, sorte ønskelig.

Ører: Høyt ansatte ståører. Parallele, rettet framover. Formet som et langt triangel med lett avrundet tupp.

Tispe: langhår vs. korthår

Begge hundene over viser de ønskede mandelformede, mørke øyne, bra forhold skalle-/snutelengde samt høyt ansatte ører i rett fasong og størrelse.

Hals: Middels lang, muskuløs. Middels høyt båret hode. Bred ved ansatsen uten løs halshud. Elegant nakkelinje går mykt over i manken.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Kraftige, senete og middels grove. Rette og middels bredstilte sett forfra-
Velvinklede.

Skulder: Godt tilbakelagt, langt skulderblad, godt vinklet mot overarmen, meget muskuløs.

Overarm: Tilstrekkelig lang, muskuløs.

Albue: Godt tilliggende.

Underarm: Lang, rett og senete.

Mellomhånd: Fast, lett skråstilt sett fra siden. (Myke mellomhender er uønsket!)

Under: fransk frembenstilling...uønsket!

***Poter:** Ovale, godt sluttede, hvelvede. Ønskelig med harde, sorte tredeputer og sorte klør..*

Bra pigmentert pote vs dårlig pigmentert pote. Sorte klør finnes dog meget sjelden hos en voksen HG

Kropp: Kraftig, muskuløs, middels lang.

Manke: Markert.

Rygg: Fast og rett. (med rett mener vi her at rygglinjen skal være horisontal)

Lend: Meget muskuløs.

Kryss: Langt, middels bredt. Mykt avrundet mot haleansatsen.

Bra eksempel av rasen (over): Rett rygg, myk avrundet kryss, normale vinkler

Bryst: Ikke for bredt. Dypt, rekker til albuene og utgjør ca halve mankehøyden. Oval med lange bakre ribben. Tydelig forbryst.

Underlinje/Buk: Lett optrukket, fine, stramme flanker.

Hale: Buskete, sabelformet, avsmalnende mot spissen. Ganske lavt ansatt, rekker minst til haseløddet. I stående bæres hengende eller med den nederste tredelen lett oppoverbøyet. I bevegelse høyere, men aldri over rygglinjens forlengelse.

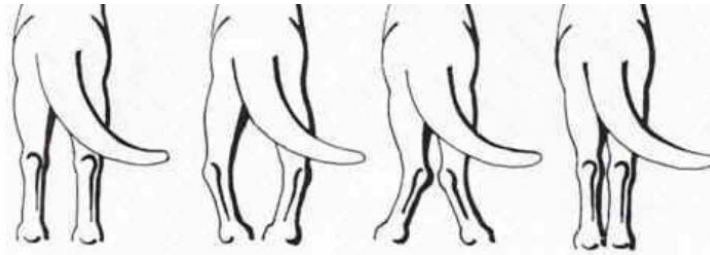
Krøllhale, grov feil

vs

korrekt båret hale

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Kraftige, senete og middels grove. Rette og parallelle sett bakfra. Ikke for bredstilte. Normalt vinklet. Muskeløse og kraftige.

Riktig

Feil

Feil

Feil

Lår: Middels lange, meget muskuløse.

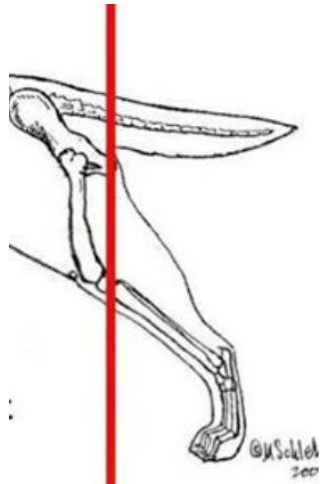
Knær: Tilstrekkelig vinklet.

Underlår: Middels lange, skråstilte, kraftig benstamme, muskuløse.

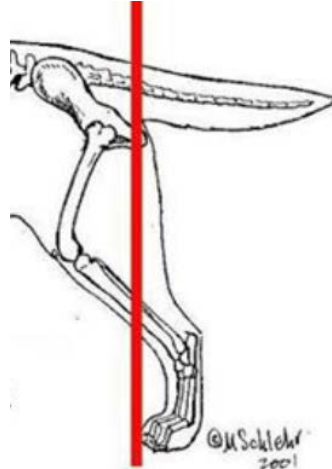
Haser: Kraftige, velvinklede.

Mellomfot: Middels lang, rett, senete.

Poter: Noe lengre enn forpotene, ellers som forpotene.

FEIL

RIKTIG

Hvit Gjeterhund skal ikke ha overdrevne bakbeinsvinkler, men likevel ha frie og kraftige bakspark.

Bevegelser: Rytmiske, jevne og utholdende, forbena strekker godt ut forover og godt driv bakover, lett og jordvinnende trav.

Hud: Uten folder. Mørkt pigment.

Pels:

Hårlag:

Middels lang pels: (Stockhaar) Tykk, tettliggende dobbel pels. Rikelig underull dekket av hard, rett dekkpels. Ansikt, ører og forsiden av lemmene er dekket av kortere pels. På nakken og baksiden av lemmene er pelsen noe lenger. Lett bølget, hard pels er tillatt.

Stockhaar

vs

Langstockhaar

Lang pels: (Lang Stockhaar) Tykk, tettliggende dobbel pels. Rikelig underull dekket av hard, rett dekkpels. Ansikt, ører og forsiden av lemmene dekket av kortere pels. På nakken danner den lange pelsen en tydelig man, på baksiden av bakbena danner den bukser og pelsen på halen er busket. Pelslengden må aldri være overdreven. Lett bølget, hard pels er tillat.

Selv om det finnes både kort- og langhåret pelstype hos Hvit Gjeterhund, konkurrerer disse i samme klasse på utstillingene.

Farge: Hvit

Over: hund med ren, hvit farge vs lett vilt-/fawnfarge – feil vs sterk viltfarge – grov feil

Størrelse og vekt:

Mankehøyde: Hannhunder: 58-66 cm.

Tisper: 53 – 61 cm.

Vekt: Hannhunder ca 30-40 kg.

Tisper: ca 25-35 kg

*Rasetypiske hunder litt over eller under målene skal ikke diskvalifiseres. **Som grense gjelder dog +/- 2 cm over eller under som maks.***

Det er likevel viktig å ta hensyn til høyde / vekt for å unngå altfor store variasjoner innen rasen, og for ikke å ende opp med en rase som stadig strekker seg oppover i størrelse.

Her er en meget god representant for rasen!

Man ser tydelig den rektangulære formen, den rette rygglinjen, krysset som er korrekt avrundet mot haleroten, og ingen overdrevne vinkler foran eller bak.

Uheldig oppstilt hund, men slikt sees ofte. Hunden står parallelt, men frembena er trukket altfor mye frem (dvs bakbena ble trukket for mye ut, og hunden "vipper" bakover for å kompensere)! Hunden viser korrekt rygglinje og en normal vinkling om den hadde stått riktig!

Oppstilt og eksteriør som en Tysk Schäferhund...uønsket!

Feil: Ethvert alvorlig fravik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er, og effekten på hundens helse og velferd.

Svak fawnfarget skjær (Lys gul eller fawn) på ørespisser, rygg og halens overside.

Delvis pigmentmangel eller flekker på nesebrusk, lepper eller øyelokkrender.

Sporer: Bortsett fra i land hvor det ikke er tillatt å fjerne dem. (ifølge Norsk Lov er det forbudt å fjerne sporer)

Grove feil: Uedelt helhetsinntrykk, for kort kropp (kvadratisk)

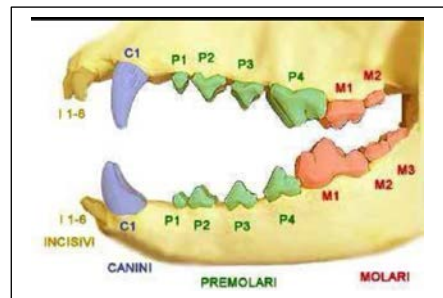
Manglende kjønnspreg

Mangler mer enn 2 P1, bortsett fra M3

Hengende ører, kippører, foldete ører

Sterkt fallende rygglinje

Krøllhale, haleknekk, krok hale, hale som bæres over ryggen

Myk, silkeaktig dekkpels (sees/føles dessverre altfor ofte!). Ullen, krøllet dekkpels som ikke ligger tett inntil kroppen. Utpreget langhårspels uten underull.

Tydlig fawnfarget skjær. (Tydelig gul eller fawn) på ørespissene, ryggen og halens overside.

Diskvalifiserende feil: Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres. Aggressiv eller meget engstelig. Uten energi.

Blå øyne (ett eller begge) utstående øyne - Ektropion, entropion

Over- eller underbitt, skjevt bitt

Total mangel av pigment på nesebrusk, lepper og/eller øyelokkrender - Total mangel av pigment i huden eller på tredeputene - Albino

OBS! Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI standard av Norsk Kennel Klub 21.02.2013

Siden rasen har vært i stor vekst de siste årene, sees det dessverre ikke kun "gode" representanter av rasen, og det virker som om noen oppdrettere begynner å avle frem "showtype". Dette er noe som er høyst uønsket, rasen skal forbli rasetyppisk, sunn og funksjonelt bygget med et typisk temperament. Tegn til flykt, redsel, eller aggressivitet i og rundt ringen er uønsket; et vennlig, åpent eller nøytralt gemytt og trygge hunder er alltid å foretrekke. Videre er en Hvit Gjeterhund en naturlig skjønnhet, så det er uønsket at det vises hunder som er manipulert ifh til farge, pelslengde/-struktur, pigment på nesa. Ekstreme typer (for grov, uedelt inntrykk, ineffektiv gangverk) er ikke etter rasestandarden. En Hvit Gjeterhund er en brukshund, som skal klare både å gjete sau en hel dag, og jobbe på annet vis med stor iver og utholdenhet. Den skal ha en kropp som er bygget til det!

Vi må være obs på at Hvit Gjeterhund og Tysk Schäferhund er to forskjellige raser!

Det er viktig at det tas hensyn til forskjellene i rasestandarden og at den ikke dømmes som en "feilfarget" Tysk Schäferhund. Vi ønsker å bevare rasen Hvit Gjeterhund som den er i dag, og det skal særlig legges vekt på rett rygglinje, et kryss som er mykt avrundet mot haleansatsen, korrekt farge og ingen overdrevne vinkler.

Medvirkende: Text: Sabine Maria Görtz, Linda Supersaxo, Kariann A. Henriksen
Korrekturlæsning: Kariann A. Henriksen, Karina Andersen, Knut Heimen
Kilde Foto's: I. Gegenhuber, S. Hoth-Letzi, K. Henriksen, K. Noreng, K. Øritsland, S. Görtz, pedigreedatabase, google

